

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 8. september 2021 blev i sag nr. 95063:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

If Skadeforsikring
Stamholmen 159
2650 Hvidovre

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har retshjælpsforsikring. I klageskema af 24/3 2020 til nævnet har klagerens advokat bl.a. anført:

"Kort redegørelse for sagen

If har givet afslag på retshjælpsdækning til en huslejenævns sag, da selskabet ikke mener, at sådanne sager er omfattet af retshjælpsdækningen.

Jeg har behandlet retshjælpssager i mere end 30 år, og alle andre forsikringsselskaber dækker huslejenævns sager.

Det er således praksis at bevilge retshjælpsdækning til sådanne sager.

Omvendt må det antages at være i strid med god forsikringsskik ikke at give retshjælpstilsagn.

Der foreligger også en bindende kutyme herom.

Jeg henviser også til bogen Retshjælpsforsikringen af Michael Wiisbye s. 323-324.

Derudover er det konkurrenceforvridende, at et selskab nægter retshjælpsdækning, når alle andre selskaber gør det.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Retshjælpsdækning til den konkrete huslejenævns sag"

Selskabet har i brev af 29/4 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Sagen vedrører Ifs afslag på retshjælpsdækning af omkostninger til sag ved Huslejenævnet i ... Kommune.

Kundeforhold

Forsikringstager har siden 1. april 2019 haft en indboforsikring med tilhørende retshjælpsforsikring. Klagers indboforsikring samt vilkår for retshjælpsforsikring udstedt af Forsikring & Pension, januar 2016, er gældende for aftalen, jf. bilag A og B.

Sagsfremstilling

Klagers advokat anmodede i mail af 31. januar 2020 om retshjælpsdækning til sag ved Huslejenævnet i ... Kommune. Ifølge fremsendt materiale omhandler sagen ved huslejenævnet en tvist mellem Klager og dennes udlejer vedrørende tilbageholdelse af depositum i forbindelse med fraflytning af lejemål.

Den 26. februar 2020 afviste vi dækning af omkostninger til sagen under henvisning til vilkårenes punkt 7 d, hvoraf det fremgår, at der ikke ydes dækning til tvister, der kan behandles ved et klagenævn.

Klagers advokat skrev i mail af 26. februar 2020, at alle andre forsikringsselskaber har givet retshjælpsdækning til hans huslejenævnsager. Han henviste desuden til bogen Retshjælpsforsikringen af Michael Wiisbye s. 323-324, (angivelse af praksis indenfor retshjælpsforsikringsbranchen, hvorefter tvister ved huslejenævn anses for omfattet af retshjælpsdækningen).

Ved mail af 4. marts 2020 oplyste vi Klagers advokat om, at vi altid foretager en konkret vurdering af, om en given tvist er omfattet af vilkårene og dermed af retshjælpsdækningen. Vi afviste herefter igen dækning under henvisning til vilkårene punkt 7 d og oplyste, at vi desværre ikke kunne redegøre for andre forsikringsselskabers praksis.

Den 4. marts 2020 anmodede Klagers advokat om forelæggelse af vores afgørelse for vores kvalitetssikringsudvalg.

Vi sendte herefter sagen videre til Ifs Kundeombud.

Kundeombuddet svarede Klager den 24. marts 2020, jf. bilag C. I svaret oplyser Kundeombuddet bl.a., at Ifs skadesafdeling har fået bekræftet hos Forsikring & Pension, at der ikke ydes dækning for retshjælp til sager i huslejenævn. Kundeombuddet mener derudover ikke, at der er tale om en branchekutyme, der fraviger forsikringsvilkårene. Kundeombuddet konkluderer afslutningsvist, at de ikke kan kritisere If for at have afvist dækning og at de derfor ikke kan ændre Ifs afgørelse.

I klage til Ankenævnet for Forsikring anfører Klagers advokat, at han har behandlet retshjælpsager i mere end 30 år, og alle andre forsikringsselskaber dækker huslejenævnsager, hvorfor det således er praksis at bevilge retshjælpsdækning til sådanne sager. Klagers advokat fremfører desuden, at det må antages at være i strid med god forsikringsskik ikke at give retshjælpstilsagn og at der foreligger en bindende kutyme herom, jf. bogen Retshjælpsforsikringen af Michael Wiisbye s. 323-324.

Vi anerkender, at det af advokaten angivne fremgår af bogen Retshjælpsforsikringen af Michael Wiisbye s. 323-324, og det er derfor muligt, at der forelå en sådan praksis på daværende tidspunkt. Det bemærkes imidlertid, at bogen er fra 1994 og dermed 26 år gammel. Vi er således ikke bekendt med, at der skulle gælde en sådan fast praksis eller branchekutyme i dag. Da der i givet fald er tale om en branchekutyme i direkte modstrid med vilkårenes ordlyd, savner vi konkrete

holdepunkter for, at en sådan skulle være gældende. Vi er heller ikke bekendt med, at det skulle være i strid med god forsikringsskik at afvise dækning af omkostninger ifm. sager ved et huslejenævn. Bogen henviser da også til, at Ankenævnet for Forsikring i AK 17.175 (1985, f. 1986/10) faktisk kom frem til det modsatte resultat, at der netop ikke forelå en fast praksis eller branchekutyme om dækning af huslejenævnstvister. Efter vores viden har I i Ankenævnet for Forsikring ikke efterfølgende taget stilling til samme spørgsmål.

Som anført ovenfor har If været i kontakt med Forsikring & Pension, der oplyste, at sager ved huslejenævn efter deres vurdering er omfattet af undtagelsen i vilkårenes punkt 7 d, hvorefter omkostninger til tvister, der kan behandles ved klagenævn, ikke er omfattet af dækningen. Forsikring & Pension var således ikke bekendt med, at der skulle gælde noget særligt ift. sager ved huslejenævn. Det bemærkes, at der alene var tale om en mundtlig forespørgsel hos Forsikring & Pension, hvorfor vi desværre ikke kan fremsende skriftlig dokumentation for udtalelsen.

Som vi under sagens forløb også har oplyst til Klagers advokat, så har vi tidligere i konkrete sager givet tilsagn til dækning af et par timers forberedende arbejde i sager ved et huslejenævn. Dette er imidlertid ikke udtryk for, at If generelt har valgt at fravige vilkårene for retshjælpsdækning og skyldes alene at man i konkrete tilfælde har ønsket en pragmatisk løsning i en given retshjælps-sag. Det kan i øvrigt bemærkes, at vi i forbindelse med en sådan sag, fik en forespørgsel fra Advokatrådet Responsumudvalg, hvor de ville vide, hvorvidt vi i strid med vilkårene for retshjælpsdækning havde praksis for at dække sager ved huslejenævn. Advokatrådet afviste herefter at behandle sagen (salærtvist), da den var dækket kulant, men ikke omfattet af forsikringen, hvilket netop bekræfter, at heller ikke Advokatrådet anser en sådan branchekutyme for at være gældende for retshjælpsforsikringen. Anonymiseret henvendelse fra Advokatsamfundet er vedlagt som bilag D.

Vi kan i øvrigt henvise til en nyere dom afsagt af Østre Landsret d. 6. marts 2020 (vedhæftet som bilag E) i en tilsvarende sag, hvor [andet forsikringsselskab] afviste dækning under retshjælpsforsikringen i en sag om bopæl med henvisning til vilkårenes undtagelse for familieretlige tvister – på trods af, at selskabet tidligere har haft en fast praksis om at dække denne slags sager. Her valgte retten for det første at lægge vægt på ordlyden af vilkårenes undtagelsesbestemmelse. I dommes præmisser anføres det herefter, at det faktum, at selskabet tidligere har fulgt en anden praksis ikke medfører, at selskabet fremadrettet er bundet af denne, ligesom et skift i denne praksis hverken medfører krav om varsling eller er i strid med god skik for finansielle virksomheder. Retten anfører desuden, at der kan gælde særlige krav, hvor der gælder en fast branchekutyme. Som nævnt ovenfor finder vi det imidlertid ikke sandsynligt, at der gælder en sådan branchekutyme i dag for sager ved huslejenævn.

Afslutningsvist fremfører Klagers advokat, at det er konkurrenceforvridende, at et selskab nægter retshjælpsdækning, når alle andre selskaber gør det. Det er efter vores opfattelse til gavn for konkurrencen, at der gælder de samme vilkår for retshjælpsdækning på tværs af selskaberne, hvorfor vi naturligvis følger de vilkår, som Forsikring & Pension har udstedt i januar 2016. Vi har derfor også i dette tilfælde valgt at holde os til ordlyden af vilkårenes punkt 3.3. og 7 d. Det kan i den forbindelse bemærkes, at vi som nævnt ikke er bekendt med en fast branchekutyme, der fraviger vilkårene og er således heller ikke bekendte med, hvorvidt vi er det eneste selskab, der ikke ønsker at give retshjælpsdækning til sager ved huslejenævn.

Det bemærkes, at Klagers advokat som bilag til klagen har fremlagt korrespondancen med If samt uddrag af relevante sider fra bogen Retshjælpsforsikringen af Michael Wiisbye.

Konklusion

Efter gennemgang af sagen finder vi ikke, at der foreligger en fast praksis og kutyme for dækning af omkostninger til sager ved huslejenævn. Vi er ikke bekendt med en sådan praksis eller kutyme og henholder os til jeres tidligere praksis. Vi finder det dermed heller ikke i strid med god forsikringsskik, at vi har givet afslag på dækning i den konkrete sag eller i øvrigt ikke ønsker at dække omkostninger til sager ved huslejenævn.

Vi har ved vores vurdering og afslag lagt vægt på ordlyden af de gældende vilkår, hvorefter omkostninger til tvister, der kan behandles ved et klagenævn, jf. vilkårenes punkt 3.3, ikke er dækket af retshjælpsforsikringen, jf. vilkårenes punkt 7 d.

Vi finder således ikke grundlag for at fravige ordlyden af vilkårene eller den af Ankenævnet for Forsikring tidligere fastsatte praksis."

Klagerens advokat har i meddelelse af 11/5 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Det er fuldstændig uetisk, at indklagede henviser til en mundtlig forespørgsel hos Forsikring & Pension og uden at oplyse, hvem indklagede talte med derfra. Klager må fremlægge en skriftlig udtalelse fra Forsikring & Pension eller tilbagekalde sin påstand om, at Forsikring & Pension kan tages til indtægt for indklagedes synspunkt.

Det bestrides, at den af klager påberåbte branchekutyme er i strid med forsikringsvilkårenes ordlyd.

De under forsikringsvilkårenes punkt 3.3 omtalte klagenævn er klagenævn som kan realitetsbehandle en sag som et alternativ til domstolsbehandling.

Huslejenævnet er ikke et sådant klagenævn.
Huslejenævnet er ikke et alternativ til domstolsbehandling.

Det fremgår af lejelovens § 106, hvilke sager der behandles i huslejenævnet som første instans, og det fremgår af lejelovens § 107, hvilke sager der behandles af boligretten som første instans, jf. nedenfor.

Nærværende fraflytningssag skal behandles i huslejenævnet først, jf. lejelovens § 106 stk. 1 nr. 4.

Af retshjælpsbetingelserne fra 1983 fremgik det, at der kun kunne ydes retshjælpsdækning til tvister, der blev behandlet ved klagenævn eller lignende organer, såfremt sagen var blevet henvist til nævnshandling af en domstol, jf. rpl. § 361.

Så allerede på daværende tidspunkt blev der skelnet imellem klagenævn, som var alternativ til domstolsbehandling, og klagenævn som var en del af selve domstolssystemets proces.

At indklagede tidligere har yder retshjælpsdækning til huslejenævnsager understreger eksistensen af den af klager omtalte bindende branchekutyme, og at afslag på retshjælpsdækning, med henvisning til at der tale om en huslejenævnsag, er i strid med god forsikringsskik.

Dernæst læser indklagede den vedlagte responsumudvalgssag forkert.

I den refererede sag blev det af indklagede oplyst for udvalget, at den konkrete retshjælpsforsikring dækkede huslejenævnsager. Det er derfor ikke så underligt, at udvalget beder om at se forsikringsbetingelserne. Herved har udvalget ikke taget stilling til branchekutymen eller god forsikringsskik.

Det kan undre, at indklagede ikke fremlægger responsumudvalgets senere udtalelse i den pågældende sag.

Den af indklagede påberåbte og vedlagte Østre Landsrets dom støtter klagerens synspunkt.

I den pågældende sag kunne forsikringstageren ikke påberåbe sig [andet forsikringsselskabs] tidligere praksis, netop fordi at der:

'.....IKKE HAR VÆRET TALE OM EN BRANCHEKUTYME, DER VÆRET FULGT GENERELT I FORSIKRINGSBRANCHEN' (dommen side 2, næstsidste afsnit).

...

LBKG 2019-09-04 nr. 927

Lejeloven

§ 106

De i henhold til lov om midlertidig regulering af boligforholdene nedsatte huslejenævn træffer afgørelse efter reglerne i den nævnte lovs kapitel VI i følgende tvister:

Tvister om lejeregulering efter reglerne i §§ 47-52 og § 53, stk. 2, og om lejefastsættelse efter kapitel VIII A.

Tvister om depositum, forudbetalt leje og sikkerhedsstillelse efter § 34. Huslejenævnet kan herunder tillade, at § 34, stk. 1, fraviges, jf. § 34, stk. 2.

Tvister om opfyldelse af udlejerens pligt til renholdelse, vedligeholdelse og fornyelse, jf. kapitel IV.

Tvister om opfyldelse af lejerens pligt til renholdelse, vedligeholdelse og fornyelse, jf. kapitel IV.

Dette gælder også uenighed om opfyldelse af lejerens pligt til istandsættelse efter fraflytning, uenighed om størrelsen af istandsættelsesbeløbene og tvister om tilbagebetaling af depositum i forbindelse med fraflytning.

Tvister om lejeforhøjelser efter reglerne om forbedringer i §§ 58 og 59, herunder om varslings af arbejdernes iværksættelse efter § 55, og nævnet kan fastsætte en frist for aflæggelse af bygge-regnskab, jf. § 59, stk. 4. Tvister om lejeforhøjelse og godtgørelse efter §§ 60 og 61. Nævnet afgør endvidere tvister om lejerens ret til at gennemføre forbedringsarbejder mv. i lejligheden mod godtgørelse efter § 62 a, herunder uenighed om reduktion af beregningsgrundlaget for godtgørelse efter § 62 a, stk. 4, for lejerens udgifter til forbedringsarbejder mv. og uenighed om beregning af lejeforhøjelse efter § 62 a, stk. 9.

Tvister om lejeaftaler indgået i henhold til § 53, stk. 3-5, samt om, hvorvidt en aftale indgået i medfør af § 53, stk. 3-5, er rimelig, jf. aftalelovens § 36.

Tvister om lejerens betaling for temperaturregulering, vand og el efter kapitel VII, herunder uenighed om acontobidrag, om tilfælde, hvor udlejerens modsætter sig installation af målere efter § 41, stk. 3, og om udførelse af arbejder omfattet af § 46 a, stk. 2, antennebidrag og betaling for adgang til elektroniske kommunikationstjenester efter kapitel VII A.

Tvister om lejerens ret til at installere hjælpemidler efter § 29, stk. 9, om deposita efter § 29, stk. 4 og 5, og tvister om, hvorvidt en aftale i henhold til § 66 a om forbedringsarbejder er åbenbart urimelig.

Tvister om udlejerens ret til at råde over arealer i tagetager efter § 53, stk. 5.

Twister om en lejers tilsidesættelse af god skik og orden efter §§ 79 a-79 c, som indbringes for huslejenævnet efter § 79 c, 1. pkt.

Twister om, hvorvidt det lejede er mangelfuldt ved lejeforholdets begyndelse.

Twister om fastsættelse af husleje og betaling af forudbetalt leje og depositum efter § 4 i lov om andelsboligforeninger og andre boligfællesskaber.

Stk. 2. Huslejenævnet kan pålægge udlejeren at udbedre manglen, jf. stk. 1, nr. 11.

§ 107

Twister om lejeforhold, der er omfattet af denne lov, kan, hvis spørgsmålet ikke efter loven kan indbringes for huslejenævnet eller i Københavns Kommune for ankenævnet, i 1. instans indbringes for byretten. Retten benævnes boligretten. Parterne kan dog, når der er opstået en tvist, aftale, at tvisten kan indbringes for boligretten, uden at huslejenævnet og i Københavns Kommune ankenævnet har behandlet sagen.

Stk. 2. Retten tiltrædes af 2 lægdommere, såfremt en af parterne i retssagen begærer det eller retten bestemmer, at lægdommere skal medvirke.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 begrænser ikke fogedrettens adgang til at gennemføre en umiddelbar fogedforretning, jf. retsplejelovens kapitel 55, om udsættelse af et lejemål, der er ophævet som følge af lejers tilsidesættelse af god skik og orden"

Selskabet har i brev af 15/6 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Klager bestrider, at den påberåbte branchekutyme er i strid med forsikringsvilkårenes ordlyd. Klager henviser i den forbindelse til, at et huslejenævn ikke er et nævn omfattet af undtagelsen i forsikringsvilkårenes punkt 3.3.

Vi anerkender, at det følger af lejeloven §§ 106-107, at påstande, der ikke har været fremsat for et huslejenævn, men som kunne have været fremsat, ikke almindeligvis kan fremsættes for boligretten og at det respektive huslejenævn kan betragtes som 1. instans for de pågældende sager. Det er imidlertid vores vurdering, at dette ikke er til hinder for, at omkostninger forbundet med sager ved huslejenævn er omfattet af undtagelsen i forsikringsvilkårenes punkt 3.3.

Det bemærkes, at det i den forbindelse er uklart, hvorvidt klager mener, at If er forpligtet til at dække omkostninger til sager ved huslejenævn, fordi der er tale om en branchekutyme, der forpligter selskaberne udover de gældende vilkår eller fordi huslejenævn pr. definition slet ikke er omfattet af ordlyden af vilkårenes punkt 3.3.

Vi finder det ikke aktuelt, at det af vilkårene fra 1983 fremgik, at der kun kunne ydes retshjælpsdækning til tvister, der blev behandlet ved klagenævn eller lignende organer, såfremt sagen var blevet henvist til nævnbehandlingen af en domstol, jf. rpl § 361.

Det kan i den forbindelse oplyses, at vilkårene for retshjælpsforsikring er blevet ændret flere gange siden 1983 og at netop bestemmelserne omkring omkostninger ved klagenævn havde en helt tredje ordlyd i vilkårene revideret i 2008, jf. bilag A.

Det er således vores klare vurdering, at vi bør holde os til den ordlyd, der følger af de gældende vilkår for retshjælpsforsikring fra januar 2016, hvorefter det fremgår, at omkostninger til tvister, der kan behandles ved et klagenævn eller som kan klagebehandles hos en offentlig myndighed ikke er omfattet af retshjælpsdækningen, jf. punkt 7 d, jf. punkt 3.3. Det er i den forbindelse vores

vurdering, at huslejenævn er omfattet af formuleringen 'godkendte klagenævn eller klagenævn nedsat ved lov', som anført i vilkårenes punkt 3.3, jf. Lov om midlertidig regulering af boligforholdene § 35, hvoraf det følger, at 'i alle kommuner nedsættes et eller flere huslejenævn til afgørelse af tvister efter denne lov og efter lov om leje.'. Vi mener ikke, at der gælder noget særligt ift. huslejenævn, der gør, at disse nævn skulle adskille sig fra andre nævn omfattet af undtagelsen i vilkårenes punkt 3.3. Vi har i den forbindelse lagt vægt på, at huslejenævn er omfattet af forvaltningsloven og dermed også underlagt officialmaksime.

Vi finder således ikke, at huslejenævn skulle have en sådan karakter, at de ikke er omfattet af ordlyden af vilkårenes punkt 3.3, jf. punkt 7 d. Derudover mener vi forsat ikke, at der os bekendt foreligger en fast praksis eller branchekutyme for dækning af sager ved huslejenævn.

Vi skal naturligvis beklage, hvis vores gengivelse af Advokatrådets Responsumudvalgs svar kan misforstås. Vi kan dog endnu engang henvise til ordlyden af den fremsendte mail fra Advokatsamfundet, hvor det specifikt anføres, at de til brug for deres vurdering af sagen ønsker svar på, '*om I's retshjælpsforsikring indeholder bestemmelser, som afviger fra de retshjælpsforsikringsbetingelser, der fremgår af Forsikring og Pensionsbetingelser, pkt. 3.3, jf. pkt. 7.*', fordi vi i en konkret sag havde dækket omkostninger i en huslejenævns sag. Vi holder således fortsat fast i, at Advokatsamfundet med denne formulering har angivet, at de heller ikke mener, at omkostninger til sager ved huslejenævn skal dækkes af forsikringen. Vi mener ikke, at det afsluttende svar fra Responsumudvalget er relevant for denne sag hos Ankenævnet, da den ikke indeholder øvrig information. Kopi af det endelige svar var derfor ikke vedlagt. For god ordens skyld er svaret nu vedlagt i anonymiseret form som bilag B.

Vi skal for god ordens skyld gøre opmærksom på, at vi naturligvis er bekendt med, at Østre Landsret i den vedlagte dom anfører, at forsikringsselskaber kan være bundet af en tidligere anvendt praksis, såfremt denne praksis følger af en branchekutyme, der har været fulgt generelt i forsikringsbranchen. I vores første svar til Ankenævnet har vi således også anført følgende:

Retten anfører desuden, at der kan gælde særlige krav, hvor der gælder en fast branchekutyme. Som nævnt ovenfor finder vi det imidlertid ikke sandsynligt, at der gælder en sådan branchekutyme i dag for sager ved huslejenævn.

Vores pointe er dermed netop, at der i forhold til dækning af omkostninger i sager ved huslejenævn til vores kendskab, ikke foreligger nogen fast branchekutyme, der har været fulgt almindeligt og stadig i branchen. Som anført i vores oprindelige svar og bl.a. baseret på Ankenævnets afgørelse i AK 17.175 (1985, f. 1986/10) er det dermed også uklart, om der nogensinde har foreligget en sådan kutyme. Vi mener således, at vi hverken er bundet af en branchekutyme eller af det forhold, at vi tidligere ud fra en konkret vurdering har valgt at dække et par timers forberedende arbejde i sager ved et huslejenævn.

Afslutningsvis mener vi ikke, at det er uetisk at referere til input fra en relevant brancheorganisation, selvom der har været tale om et mundtligt svar, men vi skal naturligvis beklage, hvis vores henvisning til Forsikring & Pension betragtes som sådan af klager. Det står enhver frit at lave en forespørgsel til brancheorganisationen Forsikring & Pension, og det er naturligvis helt op til Ankenævnet, hvilke elementer, de ønsker at lægge vægt på i deres afgørelser.

Konklusion

Baseret på vores oprindelige svar og det ovenfor anførte fastholder vi derfor, at det ikke er i strid med god forsikringsskik, at vi har givet afslag på dækning i den konkrete sag eller i øvrigt ikke ønsker at dække omkostninger til sager ved huslejenævn fremadrettet. Vi har som anført i vores første svar til Ankenævnet ved vores vurdering og afslag lagt vægt på ordlyden af de gældende vilkår, hvorefter omkostninger til tvister, der kan behandles ved et klagenævn, jf. vilkårenes punkt 3.3, ikke er dækket af retshjælpsforsikringen, jf. vilkårenes punkt 7 d.

Vi finder således ikke grundlag for at fravige ordlyden af vilkårene eller den af Ankenævnet for Forsikring tidligere fastsatte praksis."

Klagerens advokat har i meddelelse af 19/6 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Klager fastholder, at If er forpligtet til at dække advokatombudsninger i forbindelse med behandling af sager ved huslejenævn, fordi sådanne nævn ikke er omfattet af ordlyden i forsikringsvilkårenes punkt 3.3 og punkt 7 litra d, da huslejenævnsystemet er en integreret del af domstolssystemet, hvor sager ofte også skal behandles i huslejenævnet som første instans.

Den af klager påberåbte branchekutyme bekræfter dette.

At If tidligere har ydet retshjælpsdækning til huslejenævnsbehandling bekræfter denne branchekutyme, og at det vil være i strid med god forsikringsskik ikke at give retshjælpstilsagn i nærværende sag.

Da If nu har fremlagt Responsumudvalgets udtalelse af 16. december 2019 i en anden sag, kan vi alle nu læse, at Responsumudvalget netop ikke tager stilling til, hvorvidt forsikringselskabet skal dække advokat-ombudsninger ved en huslejenævnsbehandling: '.....idet spørgsmålet henhører under domstolene.'

Afslutningsvis må jeg konkludere, at If fortsat ikke kan/vil dokumentere, at Forsikring & Pension kan tages til indtægt for Ifs synspunkter i nærværende sag"

Selskabet har i brev af 27/7 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Efter vores vurdering har Klager ikke fremlagt yderligere argumenter eller dokumentation for, at der foreligger en fast branchekutyme, hvorefter omkostninger til sager ved huslejenævn skal dækkes af retshjælpsforsikringen. Vi skal således henvise til vores tidligere svar af hhv. 29. april 2020 og 15. juni 2020 med tilhørende bilag.

Vi skal derfor også endnu engang henvise til vores korrespondance med Advokatsamfundet, hvor de direkte anmoder om vores svar på, om Ifs retshjælpsdækning indeholder en afvigelse fra de generelle retshjælpsbetingelser, jf. det indsendte bilag D. Hvorvidt Ankenævnets for Forsikring ønsker at lægge vægt på dette og/eller lægge vægt på vores oplysninger ift. Forsikring & Pension står naturligvis Ankenævnet frit. Vi ønsker således ikke at gå yderligere ind i dette.

Vi har i konkrete sager tidligere ydet retshjælpsdækning til et par timers arbejde ifm. sager ved huslejenævn ud fra en kulancemæssig betragtning. Det har således ikke været udtryk for, at vi agerede i overensstemmelse med en branchekutyme. Som anført tidligere foreligger der til vores

kendskab netop ikke en sådan branchekutyme, der har været fulgt almindeligt og stadigt i branchen.

Konklusion

Baseret på vores svar af hhv. 29. april 2020 og 15. juni 2020 med tilhørende bilag og det ovenfor anførte fastholder vi derfor, at det ikke er i strid med god forsikringsskik, at vi har givet afslag på dækning i den konkrete sag eller i øvrigt ikke ønsker at dække omkostninger til sager ved huslejenævn fremadrettet. Vi har som anført i vores svar til Ankenævnet ved vores vurdering og afslag lagt vægt på ordlyden af de gældende vilkår, hvorefter omkostninger til tvister, der kan behandles ved et klagenævn, jf. vilkårenes punkt 3.3, ikke er dækket af retshjælpsforsikringen, jf. vilkårenes punkt 7 d.

Vi finder således ikke grundlag for at fravige ordlyden af vilkårene eller den af Ankenævnet for Forsikring tidligere fastsatte praksis."

Klagerens advokat har i meddelelse af 4/9 2020 til nævnet bl.a. anført:

"I indlæg af 29. april 2020 side 2, næstsidste afsnit anerkendte indklagede, at denne tidligere har givet retshjælpsdækning til huslejenævnssager. Indklagede har ikke dokumenteret, at disse tilsagn er givet ud fra et kulancesynspunkt. Indklagedes pågældende tilsagn bekræfter således også den af mig påberåbte branchekutyme.

Det fastholdes, at der må bortses fra indklagedes påstande om at have været i kontakt med Forsikring & Pension, allerede fordi indklagede ikke kan redegøre for, hvem hos Forsikring & Pension indklagede har været i kontakt med og hvornår."

Selskabet har i brev af 21/9 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Vi har modtaget klagers kommentarer af 4. september 2020, hvor Klager henviser til side 2 i vores svar af 29. april 2020. Ifølge Klager har vi ikke dokumenteret, at vores tidligere omtalte tilsagn til dækning af huslejenævnssager skete pr. kulance. Klager konkluderer i den forbindelse, at den manglende dokumentation er en bekræftelse af den af Klager påberåbte branchekutyme.

Der er ikke tidligere anmodet om en sådan dokumentation. Vi kan derfor for god ordens skyld henvise til vedlagte bilag (i anonymiseret form), hvoraf det fremgår, at vi bl.a. i sager fra hhv. 2016 og 2019, ikke sidestiller huslejenævnssager med andre sager omfattet af retshjælpsdækningen.

I 2016 sagen angives følgende:

'Vi kan dække et par advokattimer i forbindelse med den skriftlige fremlæggelse for huslejenævnet.'

I 2019 angiver vi følgende:

'Undtagelsesvis vælger vi dog at dække et par timer til sagens behandling i Huslejenævnet.'

Vores vurdering er dermed og har også tidligere været, at vi ikke dækker sager ved huslejenævn på linje med andre sager, der fuldt ud er omfattet af vilkårene. En kulancemæssig dækning kan således på ingen måde sidestilles med en fast branchekutyme.

Det er således vores klare vurdering, at der skal være tale om en klar branchekutyme, der forpligter forsikringsselskaberne til at dække huslejenævns sager og dermed fravige ordlyden af vilkårene. Det er således ikke nok, at vi og eventuelt andre selskaber dækker visse omkostninger i sådanne sager pr. kulance.

Konklusion

Baseret på vores svar af hhv. 29. april 2020, 15. juni 2020 og 27. juli 2020 med tilhørende bilag og det ovenfor anførte samt vedlagte bilag fastholder vi derfor, at det ikke er i strid med god forsikringsskik, at vi har givet afslag på dækning i den konkrete sag eller i øvrigt ikke ønsker at dække omkostninger til sager ved huslejenævn fremadrettet. Vi har som anført i vores svar til Ankenævnet ved vores vurdering og afslag lagt vægt på ordlyden af de gældende vilkår, hvorefter omkostninger til tvister, der kan behandles ved et klagenævn, jf. vilkårenes punkt 3.3, ikke er dækket af retshjælpsforsikringen, jf. vilkårenes punkt 7 d.

Vi finder således ikke grundlag for at fravige ordlyden af vilkårene eller den af Ankenævnet for Forsikring tidligere fastsatte praksis."

Klagerens advokat har i meddelelse af 19/10 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Nærværende sag omhandler, hvorvidt indklagede skal give dækningstilsagn eller ej til den konkrete sag.

Med indklagedes ovennævnte indlæg fulgte 2 yderligere afgørelser fra indklagede, hvori der bevilges retshjælpsdækning til 2 huslejenævns sager.

Heller ikke i pågældende 2 afgørelser fremgår det, at retshjælpsdækningen skulle være givet pr. kulance.

Indklagedes kulance-synspunkt hviler efter klagers opfattelse på en efterrationalisering.

Igen bekræfter indklagede – omend utilsigtet – den af klager påberåbte branchekutyme, og at et afslag på dækningstilsagn vil være i strid med god forsikringsskik."

Selskabet har i brev af 2/11 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Vi kan konstatere, at Klager ikke fremlægger nye argumenter i sagen og således fortsat heller ikke dokumenterer, at der foreligger en klar branchekutyme, som forpligter forsikringsselskaberne til at dække huslejenævns sager og dermed fravige ordlyden af vilkårene.

I skrivelse af 4. september 2020 fremførte Klager, at vi ikke tidligere havde dokumenteret, at vores tidligere omtalte tilsagn til dækning af huslejenævns sager skete pr. kulance. Klager konkluderede i den forbindelse, at denne manglende dokumentation var en bekræftelse af den af Klager påberåbte branchekutyme.

Vi fremlagde derfor i vores svar af 21. september 2020 dokumentation for, at vi tidligere har dækket sager ved huslejenævn på et rent kulancemæssigt grundlag, jf. ordlyden af sagerne.

Det vil i sidste ende naturligvis være en fortolkning af de ord, vi har brugt, men vi må for god ordens skyld henvise til, at vi i de tidligere sager, netop anvendte følgende formuleringer:

I 2016 sagen angives følgende:

'Vi kan dække *et par advokattimer* i forbindelse med den skriftlige fremlæggelse for huslejenævnet.'

I 2019 angiver vi følgende:

'*Undtagelsesvis vælger vi dog at dække et par timer* til sagens behandling i Huslejenævnet.'

Efter vores klare opfattelse er der således ingen tvivl om, at der er tale om undtagelsesvis tilsagn og ikke tilsagn der er givet som følge af, at vi tidligere måtte have ment, at vi var bundet af en klar og tydelig branchekutyme. Var det tilfældet, ville vi naturligvis have dækket på lige vilkår med andre sager omfattet af retshjælpsvilkårene.

Som oplyst før, så er vores vurdering dermed og har også tidligere været, at vi ikke dækker sager ved huslejenævn på linje med andre sager, der fuldt ud er omfattet af vilkårene. En kulancemæssig dækning kan således på ingen måde sidestilles med en fast branchekutyme.

Det er således vores klare vurdering, at der skal være tale om en klar branchekutyme, der forpligter forsikringsselskaberne til at dække huslejenævns sager og dermed fravige ordlyden af vilkårene. Det er således ikke nok, at vi og eventuelt andre selskaber dækker visse omkostninger i sådanne sager pr. kulance.

Konklusion

Baseret på vores svar af hhv. 29. april 2020, 15. juni 2020, 27. juli 2020 og 21. september 2020 med tilhørende bilag og det ovenfor anførte fastholder vi derfor, at det ikke er i strid med god forsikringsetik, at vi har givet afslag på dækning i den konkrete sag eller i øvrigt ikke ønsker at dække omkostninger til sager ved huslejenævn fremadrettet. Vi har ved vores vurdering og afslag lagt vægt på ordlyden af de gældende vilkår, hvorefter omkostninger til tvister, der kan behandles ved et klagenævn, jf. vilkårenes punkt 3.3, ikke er dækket af retshjælpsforsikringen, jf. vilkårenes punkt 7 d.

Vi finder således ikke grundlag for at fravige ordlyden af vilkårene eller den af Ankenævnet for Forsikring tidligere fastsatte praksis."

Klagerens advokat har i meddelelse af 18/12 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Indklagede har fortsat ikke dokumenteret, at tidligere givne retshjælpstilsagn i huslejenævns sager har været kulancemæssige.

Ordet kulance optræder da heller ikke i pågældende tilsagn.

Noget andet er, at indklagede kun vil honorere nogle få timers arbejde i sagerne.

Spørgsmålet om salærers størrelse sorterer efter min opfattelse ikke under Ankenævnet, men under Responsumudvalget."

Selskabet har i brev af 7/1 2021 til nævnet bl.a. anført:

"Klager anfører, at vi fortsat ikke har dokumenteret, at vores tidligere dækning af visse omkostninger forbundet med sager ved huslejenævn skete rent kulancemæssigt. Klager anfører i den forbindelse følgende:

'Ordet kulance optræder da heller ikke i pågældende tilsagn. Noget andet er, at indklagede kun vil honorere nogle få timers arbejde i sagerne. Spørgsmålet om salærets størrelse sorterer efter min opfattelse ikke under Ankenævnet, men under Responsumudvalget.'

Vi er enige i, at Ankenævnet naturligvis ikke skal eller kan tage stilling til salærets størrelse i vores tidligere sager. Det har vi på ingen måde anmodet om og de konkrete sager er alene fremsendt som eksempler på tidligere sager – endda på opfordring fra Klager.

Vi er imidlertid ikke enige i, at det er et krav, at vi har anvendt formuleringen kulancemæssig dækning, for at vi kan gøre dette gældende. Der henvises igen til, at vi netop direkte har anført, at sager ved huslejenævn ikke er omfattet af dækningen, men at vi undtagelsesvist vil dække et par timer. Det må således efter vores vurdering være underordnet, om vi anvender formuleringen 'kulance' eller ikke.

Derudover bemærkes det, at vi ved sager, der er omfattet af vilkårene for retshjælpsdækning ikke tager stilling til det endelige salær på forhånd ifm. afgivelse af dækningstilsagn, som tilfældet er med de sager, vi tidligere har dækket ved huslejenævn. Salærets størrelse fastsættes ved sagens afslutning iht. vilkårene. Det forhold, at vi tidligere på forhånd har indvilliget i alene at dække et par timer i sager ved huslejenævn viser således, at vi ikke har betragtet sådanne sager som almindelige sager omfattet af vilkårene for retshjælpsdækning.

Konklusion

Baseret på vores svar af hhv. 29. april 2020, 15. juni 2020, 27. juli 2020, 21. september 2020 og 2. november 2020 med tilhørende bilag og det ovenfor anførte fastholder vi derfor, at det ikke er i strid med god forsikringsskik, at vi har givet afslag på dækning i den konkrete sag eller i øvrigt ikke ønsker at dække omkostninger til sager ved huslejenævn fremadrettet. Vi har ved vores vurdering og afslag lagt vægt på ordlyden af de gældende vilkår, hvorefter omkostninger til tvister, der kan behandles ved et klagenævn, jf. vilkårenes punkt 3.3, ikke er dækket af retshjælpsforsikringen, jf. vilkårenes punkt 7 d.

Vi finder således ikke grundlag for at fravige ordlyden af vilkårene eller den af Ankenævnet for Forsikring tidligere fastsatte praksis."

Nævnet besluttede på dets møde den 21/4 2021 at udsætte sagen med henblik på at indhente et responsum fra Forsikring og Pensions responsumudvalg. Af svar i responsumsag 5.1.3568 af 20/7 2021 fra responsumudvalget fremgår bl.a.:

"Ved mail af 4. maj 2021 er Responsumudvalget blevet bedt om at afgive svar på spørgsmål 1 – 2 vedrørende bevilling af forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til en huslejenævns sag.

Responsumudvalget sender hermed svar på spørgsmålene.

Spørgetema

Spørgsmål 1

Er det branchekutyme/sædvane for at yde retshjælpsdækning til tvister, der behandles ved et huslejenævn, således at der ses bort fra undtagelsen i retshjælpsforsikringsbetingelsernes pkt. 3.3. og 3.4. og pkt 7. d), om at omkostninger til tvister, der kan behandles ved et klagenævn eller som kan klagebehandles hos en offentlig myndighed ikke dækkes?

Svar på spørgsmål 1

Nej, der er ikke i dag en fast branchekutyme/sædvane for at yde retshjælpsdækning til tvister, der behandles ved huslejenævn. Det har der været historisk:

Efter indførelsen af de fælles vilkår for retshjælpsforsikring i 1970 opstod en branchesædvane om at se bort fra dækningsundtagelsen for sager for nævn m.v. for så vidt angik sager ved huslejenævn. Med oprettelse af huslejenævn i alle landets kommuner i 2001 ændrede langt størstedelen af selskaberne praksis således, at de nu fastholder dækningsundtagelsen i vilkårene også for sager ved huslejenævn

Spørgsmål 2

Er det i strid med god forsikringsskik, at et forsikringsselskab afviser at yde retshjælpsdækning til tvister, der behandles ved et huslejenævn under henvisning til undtagelsen i retshjælpsforsikringsbetingelsernes pkt. 3.3. og 3.4. og pkt 7. d), om at omkostninger til tvister, der kan behandles ved et klagenævn eller som kan klagebehandles hos en offentlig myndighed ikke dækkes?

Svar på spørgsmål 2

Nej, da der ikke er en branchekutyme/sædvane for at yde retshjælpsdækning til tvister, der behandles ved et huslejenævn, er det ikke i strid med god forsikringsskik, at et forsikringsselskab afviser at yde retshjælpsdækning i disse tilfælde."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen. Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"3. Hvad dækker retshjælpsforsikringen

Forsikringen dækker tvister, som er opstået i privatlivet.

3.1 Tvist

Ved tvist forstås en konkret, aktuel konflikt, som parterne **ikke** selv har kunnet løse, og som kan behandles af en domstol eller ved voldgift.

Forsikringen dækker **ikke** udgifter til almindelig advokatrådgivning.

3.2 Rimelig grund

Det er en betingelse for dækning, at der er rimelig grund til at indbringe tvisten for domstolene eller voldgift. Hvis der efter selskabets opfattelse ikke er rimelig grund, skal selskabet begrunde det.

3.3 Klagenævn

Kan tvisten behandles ved et klagenævn, f.eks. godkendte klagenævn eller klagenævn nedsat ved lov, er sikrede forpligtet til først at benytte denne mulighed. Denne forpligtelse gælder dog ikke, hvis det er åbenbart, at klagenævnet ikke kan realitetsbehandle sagen. Omkostninger i forbindelse med sådan klagebehandling dækkes ikke – se punkt 7.

3.4 Offentlig klagebehandling

Kan tvisten behandles ved en offentlig myndighed, er sikrede forpligtet til først at benytte denne klageadgang. Omkostninger i forbindelse med offentlig klagebehandling dækkes ikke - se punkt 7.

...

7. Hvilke omkostninger er ikke dækket

Følgende omkostninger er ikke omfattet af retshjælpsdækningen:

- a) Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. hvis sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi omkostningerne ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand

...

- d) Omkostninger til tvister, der kan behandles ved et klagenævn eller som kan klagebehandles hos en offentlig myndighed – se punkt 3.3 og 3.4"

Nævnet udtaler:

Klageren har anmodet selskabet om retshjælpsdækning til en sag ved huslejenævnet mod udlejer af en lejlighed. Sagen vedrører tilbagebetaling af et depositum på 21.705,39 kr. Til støtte for, at udlejerens krav på dækning af udgifter i forbindelse med fraflytningen bør afvises, har klageren gjort gældende, at kravet er udokumenteret, at lejemålet ikke er overtaget nyistandsat, at kravet er forældet, og at det er fremsat for sent.

Selskabet har afvist at yde retshjælpsdækning under henvisning til, at omkostninger til tvister, der kan behandles ved et klagenævn, jf. vilkårenes punkt 3.3, ikke er dækket af retshjælpsforsikringen, jf. vilkårenes punkt 7.d. Selskabet har anført, at "Efter gennemgang af sagen finder vi ikke, at der foreligger en fast praksis og kutyme for dækning af omkostninger til sager ved huslejenævn. Vi er ikke bekendt med en sådan praksis eller kutyme og henholder os til jeres tidligere praksis. Vi finder det dermed heller ikke i strid med god forsikringskik, at vi har givet afslag

på dækning i den konkrete sag eller i øvrigt ikke ønsker at dække omkostninger til sager ved hus-lejenævn".

Klageren har anført, at der er praksis og kutyme for dækning af omkostninger til sager ved hus-lejenævn, og at det må antages at være i strid med god forsikringsskik ikke at give retshjælpstil-sagn. Hun har hertil henvist til bogen Retshjælpforsikringen af Michael Wiisbye s. 323-324. Klageren har også anført, at selskabet er forpligtet til at dække advokatomkostninger i forbindelse med behandling af sager ved huslejenævn, fordi sådanne nævn ikke er omfattet af ordly-den i forsikringsvilkårenes punkt 3.3 og punkt 7, litra d, da huslejenævnssystemet er en integre-ret del af domstolssystemet, hvor sager ofte også skal behandles i huslejenævnet som første instans.

Forsikring og Pensions responsumudvalg blev den 4/5 2021 bedt om at afgive svar på 1) om der er branchekutyme/sædvane for at yde retshjælpsdækning til tvister, der behandles ved et hus-lejenævn, således at der ses bort fra undtagelsen i retshjælpforsikringsbetingelsernes punkt 3.3. og 3.4. og punkt 7. d), om at omkostninger til tvister, der kan behandles ved et klagenævn eller som kan klagebehandles hos en offentlig myndighed ikke dækkes, og 2) om det er i strid med god forsikringsskik, at et forsikringsselskab afviser at yde retshjælpsdækning til tvister, der behandles ved et huslejenævn under henvisning til undtagelsen i retshjælpforsikringsbetingel-sernes punkt 3.3. og 3.4. og punkt 7. d), om at omkostninger til tvister, der kan behandles ved et klagenævn eller som kan klagebehandles hos en offentlig myndighed ikke dækkes.

Det fremgår af responsumudvalgets besvarelse i responsumsag 5.1.3568 på spørgsmål 1, at "Nej, der er ikke i dag en fast branchekutyme/sædvane for at yde retshjælpsdækning til tvister, der behandles ved huslejenævn. Det har der været historisk: Efter indførelsen af de fælles vilkår for retshjælpforsikring i 1970 opstod en branchesædvane om at se bort fra dækningsundtagel-sen for sager for nævn m.v. for så vidt angik sager ved huslejenævn. Med oprettelse af husleje-nævn i alle landets kommuner i 2001 ændrede langt størstedelen af selskaberne praksis såle-des, at de nu fastholder dækningsundtagelsen i vilkårene også for sager ved huslejenævn". Af

besvarelse på spørgsmål 2 fremgår det, at "Nej, da der ikke er en branchekutyme/sædvane for at yde retshjælpsdækning til tvister, der behandles ved et huslejenævn, er det ikke i strid med god forsikringsskik, at et forsikringsselskab afviser at yde retshjælpsdækning i disse tilfælde".

Af forsikringsbetingelsernes punkt 3.3 fremgår det, at "Kan tvisten behandles ved et klagenævn, f.eks. godkendte klagenævn eller klagenævn nedsat ved lov, er sikrede forpligtet til først at benytte denne mulighed. Denne forpligtelse gælder dog ikke, hvis det er åbenbart, at klagenævnet ikke kan realitetsbehandle sagen. Omkostninger i forbindelse med sådan klagebehandling dækkes ikke - se punkt 7". Det fremgår af punkt 7.d, at forsikringen ikke dækker "Omkostninger til tvister, der kan behandles ved et klagenævn eller som kan klagebehandles hos en offentlig myndighed - se punkt 3.3 og 3.4".

Efter en gennemgang af sagen kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde retshjælpsdækning under henvisning til, at omkostninger til tvister, der kan behandles ved et klagenævn, ikke er dækket af retshjælpsforsikringen, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 3.3 og 7.d.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at Forsikring og Pensions responsumudvalg svar i responsumsag 5.1.3568, hvor det bl.a. udtales, at der ikke i dag er en fast branchekutyme/sædvane for at yde retshjælpsdækning til tvister, der behandles ved huslejenævn, og at det ikke er i strid med god forsikringsskik, at et forsikringsselskab afviser at yde retshjælpsdækning i disse tilfælde.

Det, som klageren i øvrigt har anført – herunder at huslejenævnet ikke er omfattet af ordlyden i forsikringsvilkårenes punkt 3.3 og 7.d, og at sådanne tvister dækkes i en række andre selskaber – kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Ankenævnet *for* Forsikring

17.

95063

Jens Kruse Mikkelsen
formand